

A közös "felfedezések" egy-egy játék megismerésével kezdődhetnek...
Sokféleképpen tanítható meg egy-egy új táblajáték.
Sajnos, sokak számára már maga a szó is, hogy "tanulás", riasztólag hat.
Hát még az, ha el kellene olvasni a néhány mondatos játékszabályt! (***** megj. lásd lent**)
Példaképpen, a PYLOS bemutatása során szerzett tapasztalatokról.

Bemutató : PYLOS

Többen állnak a demó tábla körül, hát elkezdem a játékszabály bemutatását.

- Pont annyi golyó van a tábla mellett, amennyiből egy olyan piramis építhető fel, melynek a tetején egyetlen golyó lesz. Az nyeri a játékot, aki egy felváltva, egy-egy golyót lerakosgató építkezés befejeztével, ezt az utolsó golyót felteszi...

Többnyire eddig jutok, amikor elhangzik az első "tökjő" és hogy, "játszunk egy partit!". A két legtürelmetlenebb (úgy vélik, már mindent megértettek) máris elkezdi rakosgatni a golyókat a táblára, amikor megkérdem: -

Kezdeni, vagy másodiknak lépni előnyösebb ebben a játékban? Ha 15 világos és 15 db sötét golyó van, akkor ki teheti fel a 30. golyót?

Gyors a válasz: "hát a kezdő lépő", közben pedig rakosgatják tovább a golyókat, hiszen folyik parti, pedig a hibás válaszból is belátható: már a kezdéskor eldőlt ez a verseny.
Rávezető kérdések következnek:

- tudjátok mi az páros és páratlan szám?

- persze (mondják, és rakosgatják tovább a golyókat)

- én azt szoktam mondani, hogy ez, így, egy férfias játék. (No, erre leáll a parti, valami szokatlant hallottak)

- ki rakja az első golyót?

- az első

- a másodikat?

- a második

- a harmadikat?

- a harmadik, (majd kis zavar után helyesbítés) illetve az első

- és a huszonkilencediket?

Kis tanakodás után megegyezünk, hogy minden páratlan számú golyót a kezdő lépő tesz a táblára, így a 30., az utolsó golyóval mindig a másodiknak lépő nyer. Értelmet kap, a korábban elhangzott, "férfias" jelző is: hiszen aki udvariasan átengedi barátnőjének a kezdés jogát, nyerni fog... (Dehogyan mondtam volna olyant, hogy a "gondolkodós játékok fiúsak".)

A figyelem újra a szabályokra irányul, most már meghallgatják és gyorsan megértik az első spórolásos szabály lényegét:

1. magasabbra feltehető, egy, már a táblán lévő saját golyó is, ezzel megfordulhat a kezdési előny, hiszen a táblán kívül megmarad egy golyó, ami majd jó lesz a piramis tetejére...

Felcsillannak a szemek. Megértették, így már van értelme a versenynek, már felsejlenek azok a "kényszerlépések", amikor nem tudja elkerülni a soron következő, hogy ne hozzon létre négyest az ellenfelének. Leszedik a golyókat és újra nekifognának a játéknak, amikor mondom

- még egy utolsó szabály van, amit "kárörvendős", vagy "szuperspórolós" szabálynak szoktam nevezni:

2. ha saját négyest sikerül kialakítani, akkor levehető két darab saját szabad golyó.

Pontosítjuk: Megmutatom a négyes kvadrátos elhelyezését, tisztázzuk, hogy sorban nem számít és, hogy az a szabad golyó mely nem támaszt alá másikat (alulról bontani tilos). Érdeklődve figyelik, amikor, összefoglalásként, még felrakok egy helyzetet: ha pl. világos "sumákolna" és megvárja, hogy ellenfele rakja le azt a négyest, melyre majd spórolósan ráteheti egyik golyóját, akkor hátrányba kerül...

A korábbi "tök jó" megismétlődik, ám micsoda különbséggel! Csillagszemmel rebben szét a csapat párosokra és a táblákon egymásutánban legalább négy-öt parti következik...

A továbbiakban már, többnyire működik az "önkiszolgáló" bemutató is. A játékosok táblát váltanak és böngészni kezdik egy másik játék szabályait tartalmazó néhány mondatos lapot, vagy kéri mutassak másik játékot is...

Könnyebb persze azokkal, akik már ismernek néhány táblás játékot. Számukra alig néhány szóban is érthető lesz az új játék alapötlete, célirányos pontosító kérdéseik valamilyen hasonló játék szabályaival való összehasonlításból fakadnak. Ők azok, akik megdöbbennek, hogy a bemutatón egyszerre tucatnyi újdonsággal is találkozhatnak. Megdöbbenően kevesen vannak!

A többség számára (sajnos) a még malmok is (különösen, a tradicionálistól eltérő táblák) "újdonságnak" minősülnek. Bemutatóim statisztikája szerint: 100-200 látogató közül tán ha egyetlen olyan található, aki már játszott életében dámapartit.

(*) Bemutatókra olyan játékokat választok, amiknek szabályai négy sorban leírhatók és azok - jó nagy bötűkkel - fel is vannak ragasztva a játékra. Ez, a fenti, még "HarryPotter születése" előtt történt.**

Ma már, a srácok elolvassák a kiírt szöveget, a szülők/felnőttek - kevés kivétellel- továbbra sem...)